

OTTOBRE: GIORNATE INTERCULTURALI

Venerdì 26 Ottobre 2012 ore 17,00

THE LETTERARIO

Lettura di poesie in lingua originale
da parte di donne migranti

POESIA DELLA POLONIA

Autore : ks. Jan Twardowski

Śpieszmy się kochać ludzi –

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
tylko co nieważne jak krowa się wlecze
najważniejsze tak prędkie że nagle się staje
potem cisza normalna więc całkiem nieznośna
jak czystość urodzona najprościej z rozpachy
kiedy myślimy o kimś zostając bez niego

Nie bądź pewny że czas masz bo pewność niepewna
zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście
przychodzi jednocześnie jak patos i humor
jak dwie namiętności wciąż słabsze od jednej
tak szybko stąd odchodzą jak drozd milkną w lipcu
jak dźwięk troche niezgrabny lub jak suchy ukłon
żeby widzieć naprawdę zamykają oczy
choć większym ryzykiem rodzić się niż umrzeć
kochamy wciąż za mało i stale za późno

Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze
a bedziesz tak jak delfin łagodny i mocny

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
i nigdy nie wiadomo mówiac o miłości
czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwszą

Lettura : Dorota Anna Swiatowy
Lettrice: Michela Piras

AFFRETTIAMOCI AD AMARE LA GENTE

Affrettiamoci ad amare le persone che se ne vanno così
presto
Di loro restano un paio di scarpe e un telefono muto
Rimane solo ciò che è irrilevante come una mucca
Ciò che più conta va via all'improvviso
Poi rimane solo il silenzio normale che è così
insopportabile
Come la castità che nasce dalla disperazione
Quando pensiamo a qualcuno dopo averlo perso.

Non essere sicuro di aver tempo poiché la certezza è
incerta
Ci toglie la sensibilità come pure ogni gioia
Arriva in coppia come il pathos e buon umore
Come due passioni sempre più deboli di una sola
E se ne vanno da qui così veloci e tacciono come il tordo
a luglio

Come un suono un po' goffo oppure un arido saluto
Per vedere davvero chiudono gli occhi,
benché sia più rischioso nascere che morire
amiamo sempre troppo poco e sempre troppo tardi.

Non scrivere di ciò troppo spesso ma una volta per tutte,
e sarai mite e forte come un delfino.

Affrettiamoci ad amare gli uomini che se ne vanno così
presto
E quelle che non se ne vanno, non sempre ritornano
E parlando dell'amore, non si sa mai se il primo sia
l'ultimo o l'ultimo sia il primo.

ARCOIRIS ONLUS

Via Genova 36-38a – 09045 Quartu Sant'Elena
C.F. 92112400921 www.arcoirisonlus.it – arcoirisonlus@tiscali.it